No. 169. 1835.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Zaturdag 18 Julij.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

— [illegible] — Vorst *Leopold* is gisteren van zijn uitstap naar Antwerpen te Brussel teruggekomen.

— De Pruissische gezant in Belgie, baron *de Boeckelberg*, verlaat heden Brussel om de nieuwe hem opgedragen diplomatische betrekking te Weenen te gaan vervullen; zijn plaatsvervanger te Brussel is [illegible] reeds aangekomen.

— De Belgische brigade-generaal *Brias* zou tot divisie-generaal benoemd worden en het bevel over een legerkamp bekomen.

— Te Antwerpen waren heden (16 *Julij*) genoteerd: Belg. 100½; Oostr. Metall. 102¼; Spanje *Guebhard* 41; Perpetuelen 41, 40⅞; Cortes 36¾, ¼; Id. Coupons 22¼; Uitgest. 17⅝; Nap. rent. 92; Sicil. 93¼; Rom. L. 100; Id. te Antw. 97¼; Braz. 85.

De Londensche berigten van den 13den dezer vermelden niets belangrijks. Lord *Melbourne* had de Iersche bisschoppen tot eene conferentie uitgenoodigd, om zich over het ontwerp van wet, rakende de tienden en kerkelijke inkomsten, te verstaan. De jongste tijdingen uit Spanje waren niet gunstig. Men heeft het gerucht verspreid, dat de geheele bezetting van Vittoria de partij van don *Carlos* gekozen had, en zulks had op den koers der fondsen eenen nadeeligen invloed.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14den Julij.

De ministeriele bladen bevestigen heden grootendeels de bijzonderheden die gisteren omtrent de ontvlugting der beklaagden voor het Hof der Pairs werden medegedeeld. Het eenige verschil in hunne opgave is, dat er slechts acht-en-twintig zijn ontkomen, en dus nog vijftien zijn overgebleven, die welligt denzelfden weg zouden genomen hebben, indien hunne bewakers het zulks niet in tijds belet hadden. De politie heeft dadelijk door de gansche stad nasporingen gedaan, doch tot op dit oogenblik schijnt men geen der voortvlugtigen te hebben ontdekt. Volgens de *Gazette de France* stonden er bij den Jardin des Plantes vier rijtuigen met postpaarden gereed om hen op te nemen, en zijn zij werkelijk met deze den weg naar *Charenton* ingeslagen.

De *Messager* en [illegible] dagbladen van dezelfde kleur deelen eene verklaring mede, welke door een twaalftal der voortvlugtigen geteekend, aan den redacteur is toegezonden, en hoofdzakelijk strekken moest om den stap dien zij gedaan hebben, bij hunne medeburgers te verontschuldigen. Aan hunne natuurlijke regters onttrokken, vleiden zij zich eenen geruimen tijd, dat de behandeling van het regtsgeding van het hof der pairs hun de gelegenheid zoude geven, hunne gevoelens op eene plegtige wijze bloot te leggen. Toen men hen vervolgens de vrije keuze hunner verdedigers heeft ontzegd, meenden zij door eenen standvastigen tegenstand van den invloed en het karakter hunner beginselen te doen blijken. Doch daar eindelijk het hof den strijd dien men had aangenomen, wist te ontduiken, en door deszelfs jongste beslissing hun op nieuw eene willekeurige gevangenschap scheen voor te bereiden, hadden zij besloten van de middelen ter ontkoming, die hen sints lang ten dienste stonden, gebruik te maken, volkomen overtuigd, dat men hen die daad niet ten kwade zoude duiden, maar in het vertrouwen volharden, dat zij steeds beraden zouden zijn, daar waar het belang hunner medeburgers zulks vorderen mogt, zich op den voorgrond te stellen.

— Nog altijd spreekt men van de zamenzwering, die voor weinige dagen zoude zijn ontdekt. Men wil dat eenige gewapende lieden zich te Grenelle zouden verschuilen, om den koning, wanneer deze zich van Neuilly naar de hoofdstad begaf, om 't leven te brengen. De politie werd echter, zoo men wil, in tijds onderrigt en heeft eenige der zamenzweerders in verzekerde bewaring genomen.

— Men schrijft uit Bayonne, dat de bevolking van Sarragossa sints lang zeer onrustig was, en reeds menigmaal had te kennen gegeven, dat de oorlog in de Baskische provincien opzettelijk werd slepende gehouden, terwijl het gouvernement in staat was, om door de hulp der liberale partij binnen weinige weken aan den opstand een einde te maken. De vorming van een nieuw ministerie scheen aanvankelijk de gemoederen tot bedaren te brengen, doch toen men zag, dat ook dit bestuur niets belangrijks uitrigtte, verzamelde zich den 5den dezer de stedelijke militie op het plein der constitutie, en werd aldaar de staatsregeling van 1820 uitgeroepen. De bevolking en de bezetting voegden zich bij de opstandelingen, eenige kloosters werden uitgeplunderd en verbrand, en er scheen weinig kans te zijn om deze wanorde te stuiten. Intusschen deelt het *Journal de Paris* heden eene telegrafische depeche mede, volgens welke de rust volkomen zou zijn hersteld en [illegible] aan den opstand gestuit.

Nog schrijft men van de Spaansche grenzen, dat don *Carlos* zijne troepen in drie kolonnes heeft verdeeld, waarvan de eerste door den generaal *Elio*, de tweede door *Sagastibelza* en de derde door *Iturralde* wordt aangevoerd, terwijl *Merino* tot opperbevelhebber is benoemd. De karlisten schijnen in den omtrek van Irun eene vrij aanzienlijke krijgsmagt te hebben verzameld en zich van het bruggenhoofd over de Bidassoa, dat slechts door een vijftigtal manschappen verdedigd wordt, te willen meester maken.

Men wil heden dat het Spaansch gouvernement het aanbod, dat het vreemde legioen in dienst der koningin zoude overgaan, van de hand heeft gewezen, en dat dit korps, hetwelk uit de kaders van het leger is afgevoerd, alsnu zou worden ontbonden. Eenige der oppositie-bladen vermeenen dat het gouvernement te voren van deze weigering heeft kennis gedragen.

— Heden (14 *Julij*) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 108,95; op tijd 109; 3 pCt. kont. 79; op tijd 79,10; Nap. rent. kont. 97; Sp. Perp. 41¾; 3 pCt. 27; Cortes 39; Id. Coup. 21; Uitgest. 17.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 17den Julij.

Gisteren tegen den middag zijn HH. KK. HH. Prins en Princes *Albert*, welke den nacht in Tilburg doorgebragt hadden, onze vesting langs gepasseerd, zich naar 's Hage begevende. Ter gelegenheid van hoogstderzelver nabijzijn alhier, was door HH. KK. HH. het verlangen te kennen gegeven, onzen Opperbevelhebber, den generaal baron *Chassé*, met een bezoek te vereeren. Hoogstdezelven werden door den generaal in zijn hotel ontvangen en werd door HH. KK. HH. een Hun aangeboden collation met de meeste welwillendheid geaccepteerd. Na omtrent een groot half uur alhier vertoefd te hebben, zetteden de beide Vorstelijke personen hunne reize naar 's Hage voort, allen die het geluk gehad hadden in derzelver nabijheid te komen, opgetogen latende over de minzaamheid en liefttalligheid, die bijzonder H. K. H. de Princes *Albert* zoozeer kenschetst.

— Uit 's Bosch schrijft men, dat het 1ste bataillon der 5de afdeeling aldaar garnizoen zal blijven houden, terwijl het 2de en het 3de bataillon den 26sten aanstaande het kamp van Reyen zullen gaan betrekken; en voorts het 3de bataillon van de 7de en het 4de bataillon van de 8ste afdeeling aldaar in garnizoen komen zouden.

— Uit Doesburg wordt van den 12den dezer gemeld, dat den vorigen dag op den in de nabuurschap gelegen, huize Bergstein eene even hengelijke als zeldzame plegtigheid plaats vond. Z. Exc. de heer luitenant-generaal *Meyer*, bevelhebber der 3de divisie infanterie van het leger te velde, vierde er zijne vijftigjarige onafgebroken eervolle militaire loopbaan. Omringd van kinderen en kindskinderen herdacht men met geestdrift aan den feestdisch, *den Koning, het Koninklijk Gezin en het Vaderland!* waaraan eene halve eeuw de diensten van Zijne Exc. met den meesten ijver gewijd waren. De jeugdige geestdrift van den krachtvollen bevelvoerder bezielde al de aanwezigen. De feestviering eindigde met een vuurwerk, hetwelk door een Zijner's Excellentie's kleinzonen werd ontstoken.

— Met Z. M. transportschip, de *Willem, Frederik, Hendrik*, heeft men berigten uit Curacao tot den 30sten Mei ontvangen. Veel bijzonders was er op dit eiland niet voorgevallen; hetzelve verkeerde in eenen beklagelijken toestand, door de mislukking van den oogst en het weinige debiet van het zout. De republiek Venezuela was sedert de verandering van president in rust gebleven. De reden van dit opmerkelijk verschijnsel onder de republieken van Zuid-Amerika was toe te schrijven aan den hoogeren trap van beschaving op welke deze republiek boven die harer medezusters, de andere Zuid-Amerikaansche republieken, staat, welker onlusten en daaruit voortvloeijende treurige gevolgen ook haar tot voorbeeld hadden gestrekt. De bereidwilligheid waarmede *Paez* thans van het presidentschap afstand had gedaan nadat hij zich vroeger zooveel moeite gegeven had, om door de afscheuring van Venezuela van Columbia, aan het hoofd van den nieuwen staat te geraken, liet zich alleen daardoor verklaren, dat *Paez* toenmaals nog onbekend was met de moeite en

zorgen aan het beleid van zaken verbonden, noch aan de bekwaamheden dacht die er toe vereischt werden. Wegens de werkzaamheden van het congres te Caracas had men nog niets vernomen, schoon de tijd genaderd was, waarin de wet op de kerkhervorming en andere onderwerpen moesten overgelegd en bediscusseerd worden. Van den tegenwoordigen president, Dr. *Vargas*, verwachtte men te dezen opzigte veel goeds. Hij had te Edinburg gestudeerd, stond als [illegible] liberaal bekend en had onder het aanzienlijkste en verlichtste gedeelte des volks een' grooten aanhang.

— Te Bordeaux is een schip uit Pondicherij aangekomen, hetwelk een' volledigen troep Oostindische tooneelspelers aan boord heeft, die voornemens is op den grooten schouwburg van Bordeaux Indische drama's op te voeren; later zal het gezelschap waarschijnlijk naar Parijs komen. De eerste held van het treurspel heet *Calkam*, en de eerste tragische actrice *Tam Dschaur*. Bij den troep bevindt zich ook eene jonge danseres, *Ariem-Kupam* genaamd, welke aan de kust van Coromandel buitengewonen bijval verwierf.

Het *Journal de la Haye* behelst een artikel ter bestrijding van het fransch ministeriele blad, *le Journal des Débats*, hetwelk, ter gelegenheid van eene beoordeeling van een door den heer *de Bécourt* uitgegeven werk, nopens de Belgische en Fransche omwentelingen, de uitdrukking gebezigd heeft, „dat aan de julij-omwenteling de roem niet kan betwist worden, dat zij de grondslagen van het koningrijk Belgie verzekerd heeft;" en „dat, daar de afscheiding van Holland en Belgie het gevolg eener nationale overwinning was, de julij-omwenteling gevorderd heeft dat zij zoude worden behouden." Na den weinigen roem te hebben aangetoond, die er in gelegen is, om een schoon rijk te vermorselen, en na ook te hebben verklaard, dat er geene afscheiding van één geheel mogelijk is, zegt het *Journal* het volgende: „Keeren wij tot den grond der zaak terug. De verdragen van 1815 hebben geen Holland, geen Belgie, maar alleenlijk een Koningrijk der Nederlanden erkend, hetwelk uit verschillende gewesten dezer twee gedeelten was zamengesteld, te zamen geroepen om eene staatkundige eenheid uit te maken. Dit Koningrijk moet en kan slechts één hoofd hebben, dat is de Koning der Nederlanden. Indien eenige gewesten van dezen staat zich van de gemeene wet oproerig afscheuren, is het geenszins de vraag, of deze gewesten bijzondere belangen hebben in te brengen, maar alleen of deze belangen niet met het algemeene in strijd zijn. Dit moet de wetgeving, de openbare magt, en, ten laatste, het lot der wapenen beslissen, maar altijd moest dit worden beslecht door hen, die binnenslands tot de oplossing van een zoodanig vraagstuk geregtigd zijn. Het is waar, de wetgeving heeft zich door de Staten-Generaal verklaard; het is evenmin te ontkennen, dat de openbare magt overwonnen is op de plaats van het oproer; maar evenmin kan men bestrijden, dat de opstand door het lot der wapenen is ten onder gebragt, en dat de Koning der Nederlanden onder de muren van Leuven den omwentelings-geest heeft gefnuikt. Vijftig duizend Franschen zijn te Leuven, tachtig duizend Franschen te Antwerpen noodig geweest, om aan eene Belgische nationaliteit, buiten de Nederlandsche nationaliteit, te gelooven. Twintig duizend man vreemde troepen waren welligt toereikend geweest, om de zaak der hertogin *van Berrij* te doen zegevieren, om de strijders bij den opstand van junij de bovenhand te doen erlangen, of om de opstandelingen van Lijon aan het hoofd van het bewind te zien; intusschen blijft *Lodewijk Philips* Koning der Franschen, zonder dat de onschendbaarheid van zijn grondgebied wordt aangerand; even zoo blijft *Willem I* Koning der Nederlanden, met dit verschil, dat men hem niet veroorlooft de oproerige gewesten, alwaar hij het wettig gezag weder had daargesteld, te behouden. Er is geen Koningrijk Vendée, geen Gemeenebest van Lijon gesticht; maar er is een Belgisch Koningrijk gevestigd! Waar is echter de nationale overwinning te vinden, welke de grondslagen van dit koningrijk moet uitmaken? Waar bevinden zich de Belgen, die daartoe hebben medegewerkt? Zijn het niet veeleer honderd duizend Franschen? Ziedaar waarin de roem van Frankrijk gelegen is, van het Koningrijk Belgie te hebben daargesteld in het, en ondanks het Koningrijk der Nederlanden." — Het *Journal de la Haye* zegt het vervolg van dit betoog zijnen lezers toe.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 14den Julij.

Uit Karlsruhe wordt van den 5den Julij het volgende geschreven: „Sedert het beslist is, dat Baden zich aan het groote Duitsche tolverbond zal aansluiten, heerscht er nieuw leven in stad en land, verwekt door hoop aan den eenen, en vrees aan den anderen kant. Wat deze laatste betreft, zij is geheel en al ongegrond, want zoo ver zij betrekking heeft tot de nadeelen, welke ons land door de beperking van het verkeer met Zwitserland zou lijden. De Zwitsers blijven steeds genoodzaakt, hunnen voorraad van granen uit de naburige Duitsche landen te nemen; en dit kunnen zij voortaan, gelijk tot heden, zonder in het minste benadeeld te worden. De belasting van den verkoop van levensmiddelen en hout naar Straatsburg en den ganschen Elzas, een aanzienlijke tak van nijverheid voor de bewoners van het Bevenzijn-district, heeft slechts eene nadeelige werking, maar naauwelijks alleen voor die landstreek. Dan het was [illegible] niet anders mogelijk, dan de belangen der minderheid *voor het tegenwoordige* te beperken, ten einde die van de meerderheid duurzaam te bevorderen." Uit Mannheim vernemen wij, dat de tijding van de aansluiting aan het tolverbond onder alle standen de levendigste vreugde heeft verwekt, en er reeds eenige feesten gegeven zijn, waarbij ook aan de armen gedacht is. — Er reizen thans speculanten door ons land, om den wijn van 1834, waarvan de uitvoer naar de landen van het tolverbond thans reeds vrij is, op te koopen en te verzenden.

— Uit Pesth wordt van den 5den dezer gemeld, dat men er met iederen dag de verdaging of wel de ontbinding van den Hongaarschen Rijksdag te gemoet zag. Men was de langdurige tot niets leidende debatten en verhandelingen moede, en zoowel de regering als de standen schenen te wenschen, dat de ter tafel gebragte wetontwerpen tot eenen anderen tijd, wanneer men welligt tot rijper inzigt mogt zijn gekomen, verschoven werden. De geest der verhandelingen had ook in den laatsten tijd eene bedenkelijke rigting genomen, en hadden onder anderen eenige redenaars der standentafel, bijzonder ter zake der Zevenbergsche kwestie, niet de beste gezindheid aan den dag gelegd.

— Berigten uit Konstantinopel van den 15den Junij houden het volgende: De proclamatie des konings van Griekenland, benevens al de bij deszelfs troonsbestijging verschenen akten zijn door den gezant *Zographos* aan de leden van het diplomatische korps in Pera medegedeeld; de daarin heerschende toon vindt men zeer gepast. — De naar Weenen bestemde gezant *Fazir Achmed*-pacha had de hoofdstad nog niet verlaten, schoon reeds een deel van zijn gevolg bereids naar Belgrado was afgereisd. Het gerucht wilde, dat de reden der vertraging lag in het aanstaande huwelijk van den gezant, die met eene dochter van den Sultan huwen zoude. — De Egyptische agent te Konstantinopel had depeches van den onder-koning ontvangen, die op de gedane stappen van den Engelschen gezant *Ponsonby* betrekking hadden. In het oogvallend was het, volgens deze berigten, dat *Mehemed*-ali, vermoedelijk uit hebzuchtige beweegoorzaken, de Engelsche onderneming in den weg stond, doch de Porte voorafschrijft om zich deswege te verontschuldigen, waarin wel het bewijs lag, dat de [illegible] onder-koning aan het keerpunt van zijn geluk was gekomen.

— Te *Weenen* waren den 8sten Julij genoteerd: 5 pct. Metall. 102¼; 4 pct. 98; Bankactien 1329.

ENGELAND.

LONDEN, den 14den Julij.

Gisteren avond is de bill nopens de hervorming in de Iersche kerk, zonder tegenstand, voor de tweedemaal gelezen; lord *Russell* heeft bij die gelegenheid kennis gegeven, dat Z. M. zijne voordeelen in de kerkelijke goederen van Ierland geheel ter beschikking van het parlement overlaat.

— Waarschijnlijk zal de wet nopens de gemeente-besturen in de volgende week voor de derdemaal gelezen worden.

— Alhier zijn aangekomen lord *William Bentinck*, gouverneur van India, en sir *Frederik Ponsonby*, gewezen luitenant-gouverneur van Malta.

— Een nieuw regiment Iersche vrijwilligers, voor de dienst van koningin *Isabella*, onder bevel van den luitenant-kolonel *Dickson*, zal eerstdaags naar deszelfs bestemming vertrekken. Binnen veertien dagen zullen zes tot zeven duizend man uitgerust zijn. Kolonel *Kinloch* heeft reeds 200 lanciers bijeen, welker depot te Kingston gevestigd is.

— Het ministeriëel Avondblad *the Courier* behelst heden het volgende, naar aanleiding van verschillende artikels welke dezer dagen in de Parijsche en Britsche bladen en tijdschriften verschenen zijn, nopens de zoogenaamde stremming der vaart op de Zwarte zee door de Porte:

„Indien wij het antwoord niet weten ter verdediging des Sultans en van de [illegible] voorstellingen des Korans, is het gewisselijk niet uit gebrek aan aanhitsing. Niet te vreden toch met de ijverige pogingen in 't belang van de heilige zaak van de bestaande dagbladen, schoon de *British and Foreign Review* almede in de bres te zijn gesprongen, met geen ander oogmerk, dan om schotschriften tegen Rusland in de wereld te brengen en Turkeije hemelhoog te verheffen, en nu wordt uit Parijs op denzelfden trant geschreeuwd. Een onzer correspondenten wilde niets minder dan oorlog, vermits, zegt hij, de Porte geweigerd heeft, overeenkomstig de bepalingen van het verdrag van Unkiar Skelessi, aan een Fransch driemast een Britsch gouvernementsschip in de Zwarte zee te doen binnen komen. Of de daadzaken naar waarheid zijn opgegeven, kunnen wij niet zeggen, maar wij handelen in gemoede wanneer wij te dezen het

gemeene staatsregt inroepen. Wij zouden wel doen te herinneren dat de Zwarte zee geen deel noch een gedeelte van de opene zee (waart der natien uitmaakt. Dezelve is eene binnenzee, afgescheiden van de Middellandsche zee, door eene straat, en is aan alle zijden omringd van het Russisch en Turksch grondgebied. Wanneer Rusland en Turkije beweerd hebben, dat geene oorlogschepen, of schepen behoorende aan de regeringen van vreemde mogendheden, toegang tot deze zee zullen hebben, schijnen zij daartoe het volle regt te hebben gehad. Hadden zij getracht de koopvaarders der vreemden uit te sluiten, zou het iets anders zijn geweest. Hadden toch onze goede bondgenooten, de Turken, met wier onafhankelijk bestaan het onze tegenwoordig onafscheidelijk verbonden wordt gerekend, meester van den toegang tot de Zwarte Zee waren, deden zij al datgeen waar men nu tegen opkomt er nog oneindig meer; — zij sloten den toegang voor koopvaarders, zoowel als voor oorlogschepen, en zoodanig zou het, behalve voor de Russen, tot den huidigen dag gebleven zijn. Ondersteld dat de St. Laurence bevaarbaar is tot het meer Ontario, zou iemand dan meenen dat de Engelschen en Amerikanen het regt niet zouden bezitten, als hun belang het medebragt, vreemde oorlogschepen uit te sluiten, om van deze wateren gebruik te maken? En zoo ja, waarom zouden Rusland en Turkije dan niet het regt hebben hetzelfde voor de Zwarte Zee te doen? [illegible] wij overwegen wat wij gedaan hebben — en te regt hebben gedaan — in de volle zee, komt het waarlijk ons niet toe, de behandelingen van anderen op binnen-zeeën te bedillen. Buitendien, terwijl wij geneigd mogten wezen eene belasting op de inkomsten van 15 pCt. te heffen, ten einde vreemdelingen te bewegen Rusland aan te vallen, zal dat rijk bijster weinig op onze vermogen letten. Zelfs zouden onze vlooten, wanneer zij tot dat oogmerk gebezigd wierden, weinig kunnen uitrigten. Wij zouden ze met evenveel vrucht kunnen afzenden om Weenen als Petersburg te beschieten. Niets kan van minder kracht zijn dan het bezoldigen van vreemdelingen; en indien wij, gelijk het geval zou schijnen, aan eene overtollige van weelde zouden laboreren, konden wij gemakkelijk langs dezen weg 50 tot 100 millioen kwijt raken, en het eind van het spel zou allerdenkelijkst wezen, dat wij de Russen in Konstantinopel zouden zien binnentrekken."

— Berigten uit Lissabon, van den 28sten, dragen het voor, dat het nieuwe ministerie nog in geenen deele het openbaar vertrouwen verkregen heeft, zoo zelfs, dat een veel gelezen dagblad, hetwelk tot dus verre het genoemd ministerie krachtig verdedigd had, hetzelve eensklaps heeft verlaten. Van den anderen kant gaan de nieuwe bewindslieden, die hunnen steun in de hofpartij en het persoonlijk gevoelen der koningin vinden, voort een' strijd te voeren met de staatslieden der oude school, aan wier hoofd de hertog de Palmella zich bevindt, en worden bij voortduring hooge ambtenaren, door die staatslieden aangesteld en afgezet.

Voorts wordt stellig gemeld dat een korps van 8000 man op de grenzen zoo bijeen blijven, maar, voor het tegenwoordige, nog niet in Spanje binnentrekken.

— De tijdingen van de Kaap de Goede Hoop, van den 23sten Mei, behelzen de tijding dat de vijandelijkheden met de Kaffers geheel geëindigd zijn door de onderwerping van hun opperhoofd, Itinzan, die zich den 29sten April met 50 volgelingen naar het Britsche kamp begeven, en aldaar een onderhoud met den Britschen opperbevelhebber heeft gehad, waarin hij zich verbonden heeft, aan den Engelschen gouvernement 50,000 stuks vee en 1000 paarden, de helft terstond en andere helft na verloop van een jaar, terug te geven; als opperhoofd van het westelijk Kafferland, alle onder zijne bevelen staande stammen te bevelen, de vijandelijkheden te staken, en alle in hunne handen zijnde wapenen aan de Britsche overheden uit te leveren; schadeloosstelling te verleenen aan de weduwen en weezen der kolonisten, die bij en ten gevolge van hunnen aanval gedood waren, en onmiddelijk gijzelaars voor de nakoming van al deze voorwaarden te stellen.

— De 3 pCt. geconsolid. 90⅝; Nederl. 2½ pCt. 54⅞; de 5 pCt. 101⅛; Portugal 60¼; Spanje 49.

MEENINGEN.

De werkzaamheden der Provinciale Staten-vergaderingen in ons Vaderland zijn wederom afgeloopen; zoo als die meerderdeels door de Gedeputeerde Staten der afzonderlijke provincien waren voorbereid. Het door de *Staats-Courant* bekend gemaakte verslag der Gedeputeerde Staten van Holland heeft bevestigd, wat zich reeds vooraf liet bevroeden, en deels door eene groote Maatschappij vroeger was aan het licht gebragt, dat over het algemeen genomen, *een gunstig verslag* van den toestand der provincie Holland kon uitgebragt worden. Doch dit verslag alleen licht den innerlijken toestand van het geheele Vaderland niet toe, en het is niet alleen wenschelijk, maar zelfs noodzakelijk, dat ook de verslagen van de Gedeputeerde Staten der overige gewesten des Rijks in die *Staats-Courant* volledig wierden opgenomen, opdat voor een elk, die belang stelt in het geluk van het geheele Vaderland, de gelegenheid zoude daar zijn, om uit echte bescheiden zijn oordeel te kunnen opmaken. Dikwijls toch worden de belangen van andere provincien, wel niet geheel en al over het hoofd gezien, maar het juiste standpunt gemist, van waar men best oordeelen kan over den inwendigen toestand eener provincie, en moet men dikwerf, of met niet algemeen verspreide en gekende gewestelijke nieuwsbladen, of met minderen waarborg aanbiedende hulpbronnen zich behelpen. Zelfs zoude het afzonderlijk verkrijgbaar stellen dezer in de *Staats-Courant* medegedeelde verslagen, een der meest geschikte middelen aan de hand geven, tot het verzamelen van goede bouwstoffen, om met kennis van zaken 's lands toestand te kunnen opmaken.

De verkiezingen tot Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn bekend; en de uitslag dier verkiezingen is geweest, dat bijna alle verkiesbare aftredende leden wederom zijn ingekozen. Daarbij is niet gevolgd tot toetssteen, of al de leden der Staten-Generaal, door eene en dezelfde provincie benoemd, eenstemmige advijzen hebben uitgebragt, of naar dezelfde wijze van zien hunne stem aan eenig wetsontwerp hebben gegeven of geweigerd; en in hoe verre dat stem-uitbrengen strookte met het gevoelen der meerderheid van dat aanzienlijk kieskollegie, waarvan zij hunnen lastbrief ontleenden; — veel meer, durven wij vertrouwen, dat de beginselen, welke wij opsomden (B. C. van 20 Junij jl.), de keuze der Provinciale Staten zal hebben bepaald. Wij zien ook de noodzakelijkheid niet in, waarom de leden der Staten-Generaal het gevoelen behooren uit te drukken van de meerderheid van de vergadering, waardoor zij gekozen zijn; en zelfs beschouwen wij zulks als strijdig met den letter en vooral met den geest en de strekking onzer Grondwet. Het hoofdvraagstuk is, of de afgevaardigde voldaan heeft aan al de vorderingen van den door hem afgelegden eed, en of hij als een braaf en eerlijk, regtschapen en onkreukbaar man, met een verlicht verstand en een juist oordeel zijn pligt heeft betracht. De onafhankelijkheid van zijn karakter hangt niet af van het stemmen vóór of tegen voorgedragene wetsontwerpen, maar van welbegrepen pligtbesef en naauwgezette deugdbetrachting, die niet vraagt, van waar het goede komt, maar of dat, wat als goed wordt voorgedragen, wezenlijk goed, nuttig en den Lande voordeelig is. — Ook nieuwe leden treden in de Hoogste Landsvergadering nu weldra op, deze ter vervanging van eenen overledene, gene van eenen in eene andere afdeeling van hetzelfde Staatsligchaam opgenomen; weêr een andere in plaats van eenen in 's lands raadsvergaderzaal werkzamen; en men mag niet zonder reden hopen, ja wij willen uit achting voor de vergadering die hen benoemde, vertrouwen, dat zij hunner edele roeping getrouw, aan deze stellen weten te beantwoorden. Sedert 1815 is toch deze Grondwet in werking, en de geest en de strekking onzer Staatsregeling zal voorzeker nu genoegzaam gekend en gewaardeerd worden, om met achtenswaardige naauwgezetheid in het kiezen van leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, gepaard met een juist begrip van datgene, wat eigenlijk de Grondwet heeft gewild en bedoeld, bij de Provinciale Staten van ons Vaderland te onderstellen en te verwachten. [illegible] heeten maatstaf van beoordeeling opgeven, en het aanhoudig toepassen van het bekende: Beproeft hunne werken.

Het is waar, de toestand van Spanje is treurig, en staat nog treuriger te worden. De warme vrijheidsvrienden beschreven zien echter niet alleen aan al die ellende [illegible]; zij, die gaarne aan elk volk de vrije regeling hunner binnenlandsche aangelegenheden gunnen, mits die binnenlandsche staat van zaken niet nadeelig werkt op de rust en den vrede der overige staten van het werelddeel, deelen ook in al dien jammer, al zijn zij het niet, die de brandstoffen hebben vergaard, die het staatsgebouw moesten doen vergaan, al zijn zij het niet, die er de vlam aangebragt hebben, en die dat vuur ook bij anderen hebben willen overbrengen. Maar meer nog, dan om die stroomen nutteloos vergoten bloeds, hebben de vrienden van orde en van eene gematigde, bestaanbare vrijheid leed over het verkrachten dier vrijheid, door het met geweld van wapenen en met hulp van vreemden opleggen eener staatsregeling, waarvoor de Natie nog ongeschikt is, en die strijdt tegen derzelver zeden, denkwijze en belangen. Wie regeert, zal ook voor deze eene minder afdoende zaak wezen, indien het land goed geregeerd wordt, en waarachtig onafhankelijk is; doch onder het mom van vrijheid welgegronde regten te willen verkorten, en eene dappere bevolking, die voor hare erfregten strijdt, te willen vernietigen of berooven, — dat doet En toch, de interventie zal in Spanje geschieden door Engeland en Frankrijk, trots de protesten der Noordsche mogendheden, die de vroegere Fransche interventie hadden aangedrongen en bevolen, tot handhaving der verdragen en ter bewaring van den Europeschen [illegible]

Het is waarlijk een ergend verschijnsel, dat diezelfde mogendheden, die eertijds jaren geleden, alles te koste legden, om de verdragen van 1815 te handhaven, sedert Julij 1830 als het ware verlamd van krachten en verflaauwd van geest zijn, derwijze, dat zij onbewogen aanzien de afbreking en vernietiging van het gewrocht hunner hoogste krachtinspanning, waarvoor zij vroeger zeiden, ruim een vierde eeuwe onvermoeid gestreden te hebben. Doch zooveel vermag de liefde des vredes; en daardoor lost zich, ook het raadsel op, waarom Nederland verlaten bleef van zijne bondgenooten, toen het door het allerhatelijkst geweld mishandeld is geworden, en nu nog hulpeloos en verlaten is.

Berigten uit het gebied van Kunsten en Nijverheid.

Sedert de laatst gedane bekendmaking zijn door de belanghebbenden geligd de navolgende door Z. M. verleende octrooijen:

Een octrooi, in dato 1 Mei 1835, voor den tijd van tien jaren, verleend aan A. Bruijns en Zonen, te Hengelo, op de uitvinding van eene verbeterde tuinmachine;

Een octrooi, in dato 1 Mei 1835, voor den tijd van vijftien jaren, verleend aan A. J. Bruijns en Comp., te Hengelo, op de uitvinding van eene nieuwe weefmachine;

Een octrooi, in dato 20 Mei 1835, voor den tijd van vijf jaren, verleend aan J. L. de Wildt, te Utrecht, op de uitvinding van eene nieuwe brandspuit;

Een octrooi, in dato 24 Mei 1835, voor den tijd van vijf jaren, verleend aan P. Spaapen, te Rotterdam, op de uitvinding van eene verbeterde kagchel;

Een octrooi, in dato 29 Mei 1835, voor den tijd van tien jaren, verleend aan E. H. Levyssohn, te Manchester, domicilium verkozen hebbende bij Mr. D. H. Levyssohn, te 's Gravenhage, op de invoering van een nieuw weefgetouw;

Een octrooi, in dato 16 Junij 1835, voor den tijd van vijf jaren, verleend aan Pieve en Bauduin, te Dordrecht, op de invoering van het vervaardigen van azijn, door middel van wijngeest.

Proeven omtrent de aardappelteelt. — Een correspondent van het *Journal des Connaissances usuelles* deelt een berigt mede omtrent onderscheidene proeven, welke hij in den loop des jaars 1834 opzigtelijk de teelt van aardappelen genomen heeft. Uit zijne proeven zoude het blijken, dat het beter ware, den aardappel, in vierde deelen gesneden, dan geheel te verbouwen; dat men door het planten van aardappeloogen meer aardappelen wint, dan door het planten van geheele, en even zooveel als door het planten van vierde parten van aardappelen; in de veronderstelling, dat men de bloemen der daaruit opwassende stengels afbreekt; dat het afbreken van de bloemen der aardappelstengels in geen geval schaadt, maar integendeel in vele gevallen nuttig wordt, maar dat het op groote velden, wegens het tijdsverlies, dat er mede gepaard gaat, onuitvoerbaar is. — Het trekken van aardappelen uit aardappelstengels vond hij zeer doenlijk; hij had namelijk eenen aardappel met drie oogen in drie stukken gesneden; uit elk oog ontwikkelden zich drie stengels, welke hij van een scheidde en elk op zich zelve plantte. Deze stengels gaven niet minder dan 180 aardappelen. Ook de bovenste deelen der aardappelstengels, als stekjes genomen, komen zeer goed voort, wanneer men hun de bloeisemknoppen, die zij dragen, afknipt. — Om eindelijk in een jaar tweemaal vroege aardappelen te oogsten, geeft een ander correspondent van hetzelfde tijdschrift den lezers raad aan de hand, om bij het uitpooten van den vroegen aardappel, op het laatst van Julij, niet de aardappelen van den eersten gedanen oogst te gebruiken, maar aardappelen, welke men op eene koele drooge plaats bewaard heeft en voor het kiemen beschut heeft. Bij de laatste namelijk ontwikkelt zich de groeijing 6 weken spoediger dan bij de eerste.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DONDERDAG, den 16den Julij

Nederland. pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4 en half.
Werk. Schuld 2½	55⅛	56	56
dito dito 5	101 9/16	101 11/16	101 11/16
Uitgestel. dito			
Kansbill. dito	25 1/16	25⅛	
Amort. Synd. 4½	94½		
Dito dito 3½	79⅞		
Schatkistbill. 3			
Hand. Maats. 4½	108½	108 9/16	108½
Nieuwe Dito. 4½	102		
Frankrijk.			
Ins. Grootb. 3			
Engeland.			
Dito p. 12 Aug. 3			
Spanje.			
Per. R. E. Ams. 5	41½	41¾	41 13/16
Dito £1000 3	26¾	27	27
Cert. Osy & Leg 4			
Fransche Uitg.	17⅝		
Cert. B. Lond. 5	36½	36¾	36 11/16
Engelsch. Uitg.			
Portugal.			
Obl. te Lond. 5			
Dito dito 3	61⅝		
Napels.			
Certific. L. & R. 5			
Dito Falc. & C. 5			
Leen. Lond. R. 5			

pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4 en h.
Rusland.			
Obl. Hope 1798/1816 5	104¼		
Dito 1828/29 5	104		
Cert. dito 1831/33 5	99⅝	99¾	
Obl. te Lond. 5			
Cert. te Hamb. 5			
Ins. in Assig. 6	70⅝		
Certific. dito 6	71¾		
Polen.			
Aand. L. à 300			
Pruissen.			
Dito dito R. 50.	105⅞	106	
Neg. L. 1830. 4			
Oostenrijk.			
Aand. L. f 100			
Dito dito 250 4			
Metalliek 5	99⅜	99½	99⅜
Dito L. gen. 5	99¼		
Dito 2½			
Obl. Goll & C. 5			
Dito 4			
Cert. Stadsb. 2½			
Ween. B. act. 3			
N. Ween. Aand.	706	708	706½
Denemarken.			
Leen te Lond. 3			
Brazilien.			
Dito Rotsch. 5	85⅝	86	

105ste Koninklijke Nederlandsche Loterij.

VIJFDE KLASSE.

7de Trekking: N°. 18971, *f* 1000; N°. 17943, *f* 1000.
8ste — N°. 10102, *f* 1500, N°. 6068, *f* 1000, N°. 12255, *f* 1000; N°. 22308, een premie van *f* 2000.

BEKENDMAKING.

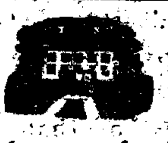

De Notaris VAN CRIMPEN, residerende te Boxmeer, zal op Vrijdag, den 31sten Julij 1835, des namiddags 4 uren, in het Logement *den Keizer* te Boxmeer, bij publieke veiling, op hoogen, doen inzetten, om 14 dagen daarna, zijnde den 14den Augustus daaraanvolgende, op uur en plaats als voorzegd, finaal te worden verkocht, na te noemene VASTE GOEDEREN, onder de Gemeente Boxmeer, Arrondissement Eindhoven, Provincie Noord-Braband, staande en gelegen en toebehoorende aan de Erfgenamen van wijlen den Wel-Edelen Gestrengen Heer JAN WILLEM KONINGHS, als:

Eene, bijzonder schoon gesitueerde, HEEREN-HUIZINGE, genaamd *ELZENDONK*, bevattende vele ruime Onder- en Bovenkamers, allen een zeer schoon uitzigt, zoo op het Dorp, als over Velden en Wegen hebbende, Keuken, Provisie-Kamer, groote Linnen- en Hangkasten, Slaapvertrekken, Kelders, Koorn- en Droogzolders, Vliering, enz., alles hecht, sterk en wel ingerigt: voorts eene, onlangs nieuw getimmerde Stalling, Waschhuis en Schuur met bijgehoorende, van exquise Vruchtboomen voorziene, Moestuin en Boomgaard, met aangelegen Boschje, waarin fraaije Lanen van opgaande Eiken-, Beuken-, Elzen- en Populieren-Boomen, Vischvijver enz., alles omgeven met steeds waterhoudende, Grachten, en voorzien van twee Brugpoorten; — Wijders twee Bouwkampen, de eene achter en de andere voor de Huizinge gelegen, en bijzonder tot het aanleggen van verfraaijingen geschikt: — alles omplant met Eiken- en ander Geboomte, staande en gelegen in de Kom van de Gemeente, groot 5 bunder, 62 roeden, palende eenerzijds den Heer Baron VAN HUGENPOTH, anderzijds Th. OLYSLAGERS.

Nadere informatien te bekomen ten Kantore van boven genoemden Notaris.

Zeg 't Voort.

* Ten Kantore van het Bibliographische Instituut te Amsterdam is uitgegeven en bij BROESE & COMP. te Breda te bekomen:

UEBERSICHTS-KARTE aller in Deutschland und den angrenzenden Ländern, seit dem Jahre 113 v. Ch. bis 1832 vorgefallenen Schlachten, Belagerungen und Gefechte. Entworfen und herausgegeben von R. von Rothenburg. Art. Lieut. a. d.

Komplest in vier Kaarten op staal gegraveerd, 8 fl.

BIJ *BROESE & COMP.*, TE BREDA,

HEEFT VOOR WEINIGE DAGEN HET LICHT GEZIEN:

DE MILITAIRE SPECTATOR.

3de Deel, No. 12, voor de maand Junij 1835.

Zijnde in dit nommer de volgende Artikelen vervat:

I. Aan de Lezers van het Tijdschrift. – II. Schets der voornaamste krijgsgebeurtenissen in Polen, in den jare 1831; Art. 5. Het vervolg en slot van den slag bij Grochow en de eerste periode van den Poolschen veldtogt. – III. Over het voordeeligste geweervuur tegen kavallerie, overgenomen uit den Spectateur Militaire van Mei 1835. – IV. Iets over het Halve-maan Hoefbeslag van *Lafosse*; ingezonden. – V. Iets over het bouwen van Kasematten en buskruidmagazijnen, bij de kustverdediging in Engeland. – VI. *Thomas Zumala Carreguy*. – VII. Boekbeschouwing: Nederlands Heldendaden te land, door *J. Bosscha*, Hoogleeraar aan de Koninklijke Akademie te Breda, 1ste deel. – VIII. Bijlage XII, behelzende de laatste benoemingen, verplaatsingen, enz. bij het leger.

Met dit Nomero 12 is de *Derde Jaargang* van den MILITAIREN SPECTATOR kompleet, makende dezelve een boekdeel uit in kwarto van 274 pagina's, buiten de Bijlagen en het Voorwerk, en voorzien van 5 Kaarten of Plans tot de behandelde onderwerpen betrekking hebbende; wordende deze jaargang afgeleverd voor den geringen prijs van . . . . *f* 6,75.

Van den Eersten Jaargang zijn nog eenige exemplaren verkrijgbaar voor den prijs van . . . . » 7,20.

En van den Tweeden voor . . . . » 6,57.

Met de verdere uitgave van den *Spectator* zal op denzelfden voet worden voortgegaan, en het eerste nommer van den Vierden Jaargang met het begin der volgende maand verschijnen.

Bij bovengemelden, gelijk mede bij de voornaamste Boekhandelaars des Rijks, zijn verkrijgbaar en worden met succes gedebiteerd:

I. W. VAN HOUTEN, Wiskundige Aardrijkskunde . . *f* 0,75.
II. ——— Hetzelfde werkje in het Engelsch » 0,75.
III. ——— De Scheepvaart; behelzende eene volkomene beschrijving van de scheepvaart in het algemeen en van al hetgeen tot dit zoo uitgebreid en voor ons Vaderland belangrijk vak in het bijzonder behoort, opgedragen aan Z. K. H. Prins *Willem Frederik, Hendrik*, 1 deel in 8°, met de noodige ophelderende platen . . . . » 6,40.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.